

Àd ànja uxarja, kàk' je cesarja pa baronova hëi àd ravbarje resù.
 (Zapisal v Žiki Vasi pri Žgu Franc Kramar.)

Na Poljskem je pr uxarjih služu in uxar k' je biv hčodū māčan pa kerkele, - pa se mondè nej m'ogu učit al' krogar? pa sa ga kaproli pa pirarji zmirej teapli, tak' de je biv tak reves, de ga nej b'la tačga. Pôl je pa àna nuc' kar kojna rajačor pa je ričku: "Zdej' griem pa prov dà cesarja, pa se im tam ptičiu, kàk' grdu z manej delaja - bò ja k'ej pôl nucal!" Je pa jezidu ičr an gäst, je pa pjezidu prov dà àne velike hisé, je pa kojna v stalo provézor pa je su nudit v hîsa, k' je biv ičr žen pa lacen. pride nudit, je za miza pa ičr an jagor sddu. Àna žiènska strašna lejpa pa mlada je b'la pa za piet klaptrø douga kietna provézana. Je pa reakli: Nasrečena sta vodvâ k' sta sem prisla, - je vnosom ravbarje pr nas! Vesta, meane m'ajà na piet klaptrø douga kietna provézana, pa s'na m'udem prov neč' pamagat!" Prav: "Stjerje b'je prisli ab deseatch dàmu, stjerje pa ab punaci!" Uxar ji je pa ričku: "Le ti brs' dvej pas'oda papièla sprav', pa nej treba pôrnè!" Je pa preuska tist' papier, uxar ga je pa skri. Zdej ab deseatch sa pa prisli stjerje ravbarji dàmu pa sa reakli: "Ne, zdej sma pa dva dabil", de joh nej b'la treba neč' jøskat!" Je pa ričku uxar: "Jo, sej svá modvâ glih taka ke vi, svá se vam panujat' prisla!" Polej' sa sli pa ravbarji vecižiat' - je pa ričku uxar: "Pôl k' b'da nazaj' prisli, b'ra pa kumsti p'akazala!" Sa pa prisli un' stjerje nazaj, sta pa vrila vsak àna pas'oda papièla pa sta ga ravbarjem v uči zagnala. Uxar je pa brs' soja sabla zagrabi, pa je usm stjerem glavje pasejkor, k' je biv m'asa m'acan pa lisek. Pôl sta tiste glavje pa troupla pa brs' paspravla. A' punaci sa prisli pa se un'

širje ravbarji dámū. Ta (uzar) joh je pa kár za vratom v
cimiči čakor, (pa prov temá je blu), je pa kár vsacíni prut'
glava adsejkor, ktiér je v cimer stúpu. Pol je pa sе tijé
glavíè pa trubla pasprav. Ždej je sú pa jagra jøskat, — jagra
pa nokiér nej blu! Pol ga je pa jøskov, ga je pa pred miza
dabir k' je v krit čípu, pa ves je biv usran ied strahu, k'
je slítor kák ravbarjem glavíè prec letiè! Pol sta pa tista
lepa říenska stran' adverala, pa sa sli vri trjíè naprej. Prejt
prejden sa sli sa pa sе usak àn žakol dnorja nagrabli, pa
sa ga zdej na ram' meashi. Pol späpust je tista lepa říenska
pa pavejdala de je z Varsáve dámá, pa de je àngia baróna
hei, pa de sa je bli tej ravbarji vjìèl'. Pa zé nejsa jomel'
dalec' jöt, je pa tist jager pa uzája vpravov: „Kam pa prozaopov
ti gríè? Prav' užr: „Dà cesaja gríèm mièldat, kák' pr nas
sudate preteplejè; nèj za gríèrat, tuk' sa kaproli pa firoji
ileht!“ Sta pa reakla tista lepa říenska pa ta jager: „Médva te
b'va pa pred cesaja peleala de b's' køj' pàvzdignen, k' si tuk'
ravbarje pàbù pol pa náj" si resù!“ Sa proli v cesarski mest,
sa sli pa v àna prov nobol astarija de sa se najel' pa napil',
tist' jager je pa vše placov. Pol je biv uzár pa masa zmatran, je
v tist' astarij' pa raspar. Une dva sta v téjom cajt pa kár
naprej siba, pa sta m' abá žakle dnorja pustla. Je biv pa tist'
jager pa náben druh k' glik sam cesar. Je pa zapavejdov cesar
vsi vahli kár je je blu pa mejst - de kodor bo tuk in tuk uzár
sú, de m' m'úste usak pa trikat quir refat („gerraus!“) K' se
je un' uzár zludu v astarij', je pa vriè tiste tri žakle dnorja pa
je sú. Gríè pa mejstí pa m' je vše vahla givufala, je biv pa
taká vesíè, de je zacíè kár tist' dnor iakol seabe matat,

k' ga je masa dost jama. Polej, kec onmaghno naprej - sa ga pa zem zendarje prjiel', sa ga pa prec' zapret gnat. Drug' dan je pa prisn prov pred samga cesarja na fargen. Je pa rieku: "Som vnosom narbarje pacu, pa dva sem resu: ana prov leppa zjenska, pol pa eniga jagra, pa sta me taku trusala, kak' de bom pr cesarji vslisan, - no," prav, "zdej sem pa se zapret!" Prv' cesar: "Pa b'ga ti paenov te- tiga jagra k'ga ga b'vidu?" "Prav," dobre! "Kaj b'pa nariedu z nim?" prav' cesar. "Kac pretargar bi tejga hodic, zatuk' je tak' mal' m'ost besejda!" prav' uras. Zdej pa prv' cesar: "Ga los' pa jutri vidu na ekselciplac, k' b'la vri jagni auxrikal" - kar kec prid!" Drug' dan je prisn, ga pa nej' blu. Sa djal: "Ga nej! Slej b'je spiet jutri ab dvejh, - dones dvejh manka!" Polej drug' dan ga pa spiet nej' blu. Uzar je pa taku klier pa rievor kak' ga b'lu! Ta trijeti dan se je pa cesar naprav glih tist' jagrovski grant, k' vokor je biv tacces v neami, k'ga je uzar resu. Pa je djav: "Pa ga m'oste trije fejst darjet, m'arde me b' rejs nastargor, k'je tak kerole!" Pa sa prgnal' trije sudatje tejga uzarja ta trijeti dan na ekselciplac. K' je pa cesar v tistem jagrovskem grant' projedtu - pa ga je zem ad zdielec paenov - je zacierv pa nad nem vpet pa zugat mi: "Jest ti bom dar, hodie!" Al' s'taku fajn m'ost besejda, de m'orem zdej jest tlea pa ariesteh kodet?" Cesar se je pa smejav, pol se je su par cesarski grant preboljet, ga je pa prieds'e v cimer paklicov. Prv' cesar: "Zdej los' ti jomenitton! Jest ti bom ana velika grejiscina sjenkov k'sme izvleajne resu," prav: "Una los' para zvana vz'ev, k's je tud' resu, je pa jomenitnega staru, je baronova hic!" Zdej sta se pa rejs parodila, cesar mi je pa grejiscina sjenkov. Jomje m'je pa cesar potlej' dar: "Riter Fanfon!" Zdej je pa vse.

(Povedal 19. oktobra 1913. 84 letni Anton Cimperman, vulgo "Fastr' Mazzik")